

INTERVIEW Maria Farag is Hilversums stadsdichter

'Als mensen zich hier thuis voelen, is het geslaagd'

“Over het algemeen schrijf ik wel toegankelijk denk ik. En compact en zintuiglijk

Stadsdichter Maria Farag. FOTO'S STUDIO KASTERMANS/DANIELLE VAN COEVORDEN

De schrijfster met Egyptische roots Maria Farag (44) is de komende drie jaar de stadsdichter van Hilversum. „Als ik mensen in Hilversum het gevoel kan geven dat ze erbij horen, dan is het stadsdichterschap voor mij geslaagd. Meer dan zelfs.“

Welmoed de Lang
welmoed.delang@mediatru.nl

Hilversum ■ 'Even wennen' vindt Maria Farag (44) het, interviews geven. „Normaal was ik altijd degene die de vragen stelt en bepaalt wat de tekst wordt.“ Naast gedichten schrijven freelance Farag onder meer voor Trouw, als tekstschrijver voor verschillende organisaties en schreef ze over haar Egyptisch-Nederlandse familiegeschiedenis het boek 'Het huis van mijn moeder'. In 2007 won ze met een gedicht al de El Hizjra-Litera-

tuurprijs. Ze studeerde theologie in Utrecht en deed een master journalistiek in Amsterdam. Tijdens de Avond van de Stadsdichter nam ze het op tegen vier andere genomineerden.

Wanneer ben je met schrijven begonnen?

„Al heel jong. Ik heb nog dagboeken van de lagere school en tussen mijn teksten stonden toen al gedichten. Het helpt mij om dingen in mijn hoofd te ordenen, maar het is ook een manier om momenten te vangen die waardevol zijn. Ik ont Houid het beter als ik ze beschreven heb. Als ik ergens op reflecteer,

„Ik kwam in mijn jeugd al heel veel in Hilversum.“

komen er vanzelf teksten. Waar een ander misschien een muziekinstrument gebruikt of zingt, pak ik een pen. Ik heb ook het gevoel dat ik door het te beschrijven de momenten ook meer doorleef. Het maakt de wereld mooier. Voor mij geldt: een dag niet geschreven, is een dag niet geleefd.“

Zou je het anderen ook aanraden?

„Het werkt ontspannend en het is fijn te beschrijven wat je ziet. Je zintuigen staan meer aan. Wat voel je, zie je, ruik je? Je fantasie gaat aan. Er gebeurt zoveel waar je over kan schrijven en iedereen heeft een unieke stem. Over bijna alle thema's is inmiddels wel iets gezegd of geschreven, maar nog niet op jouw manier. En het is ook heel makkelijk hè. Je kan het altijd overal doen. Desnoods spreek je een zin in op je telefoon als je geen

kladblok bij de hand hebt. Zeker in een tijd waarin alles kort en snel moet, is een gedicht heel laagdrempelig. Laat je verrassen waar het heengaat. Het is geen boek dat je schrijft. Anderen hebben het ook zo gelezen en het is met bijvoorbeeld Instagram heel makkelijk deelbaar. Ik snap niet waarom het niet veel meer gedaan wordt.“

Hoe komt bij jou een gedicht tot stand?

„Ik ga zitten en kijk dan wat er komt. Het ligt vaak voor het grijpen. Overal waar je kijkt zie je dingen waar je over kunt schrijven. Het feit dat de wind hier dit theedoosje voor me beweegt. Daar kun je op allerlei manieren naar kijken. Schrijven neemt je in je hoofd naar een plek waar je nog niet eerder geweest bent. Soms zoek je het zelf op en soms overkomt het je. Het

„Ik heb heel wat tijd in Hilvertshof doorgebracht.“

duurt overigens wel even voordat het echt klaar is. Vaak komt er een eerste idee en dat werk ik dan uit. Vanwege mijn twee kleine kinderen is dat bij mij meestal 's avonds. Daarna leg ik het weg en doet de tijd vervolgens de rest van het werk. Als ik het dan later weer oppak, vertelt de tekst me waar het anders moet. Waar loopt het niet, waar moet er nog iets bij of af? Of soms is er nog een extra rijm te maken die ik nog niet gezien had. Vaak kan ook wat weg. Dan denk ik: die zin staat er eigenlijk voor spek en bonen bij, weg ermee.“

Was je verrast dat je werd verkozen tot stadsdichter?

„Ik vond het in eerste instantie vooral een hele leuke avond. Om met verschillende dichters op het podium te staan en te horen wat zij zoal geschreven hadden. Je moest

drie gedichten voordragen die een link met Hilversum hebben. Ik heb daar in de weken ervoor met veel plezier aan gewerkt en ook best wat tijd aan besteed. Wat precies mijn stijl is, vind ik moeilijk te beschrijven. Compact en zintuiglijk? Over het algemeen schrijf ik wel toegankelijk denk ik.“

Wat is je relatie met Hilversum?

„Ik woon nu zeven jaar in Hilversum, maar ik kom er al sinds mijn jeugd. Mijn moeder was ongeveer twintig toen ze uit Egypte naar Nederland kwam. Ze ging boven winkelcentrum Kerkelanden wonen en mijn zus is hier ook geboren. Mijn vader is ook Egyptisch, en ze hebben elkaar in Nederland ontmoet. Ze zijn naar een dorp bij Nijkerkerveen verhuisd, waar ik ben opgegroeid. Maar mijn moeder had haar werk en sociale contacten

„Ik hoop op veel plekken te komen waar mensen elkaar ontmoeten.“

altijd nog in Hilversum. Als wij bijvoorbeeld kleding gingen kopen, dan deden we dat hier. Niet dat ik nou zo'n fanatieke winkelaar ben, maar ik heb in mijn jeugd heel wat tijd in Hilvertshof doorgebracht.“

Hoe ervaar je Hilversum?

„Mijn moeder woonde alweer acht jaar in Hilversum toen ik hier naartoe verhuisde en ik was verrast hoe leuk het is. Ik woonde hiervoor in Utrecht en dacht, het zal hier wel een stuk saaiër zijn, maar ik verbaasde me over het grote culturele aanbod. Als je op de verzamelwebsite kijkt met alle Hilversumse activiteiten, denk je: hier is echt veel te doen. En ik had de heide eerder gezegd niet zo in de gaten. Ik ga er nu regelmatig met mijn kinderen naartoe. Dan nemen we een bal of vlieger mee en gaan we

spelen of picknicken. Lekker naar buiten als het kan, zonder plan.“

Hoe zie je de komende jaren je rol van stadsdichter?

„Ik hoop op veel plekken te komen waar mensen elkaar ontmoeten. Mensen die betrokken zijn bij culturele instellingen, maar ook 'gewone' inwoners. Ik geloof heel erg in het versterken van netwerken. Steeds meer mensen hebben, in onze toch best individuele samenleving, de wens om ergens bij te horen. Al is het maar een clubje in de straat, een sportvereniging of wandelclub. Het kan iets formeels of informeel zijn, dat maakt niet uit. Maar dat als je nadenkt weet: ik woon in Hilversum, dus ja, ik hoor erbij. Als ik daar iets aan zou kunnen bijdragen, en in het bijzonder met mijn gedichten, dan zou ik daar heel blij mee zijn.“

“Ik heb nog dagboeken van de lagere school en tussen mijn teksten stonden toen al gedichten